

N:o 99.

Af herr **O. Emthén**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående skärpt straffpåföljd för underlåtenhet att biträda med släckning af skogseld.

I 15 kap. byggningsbalken stadgas bland annat, huru pröfvas skall, om skogseld uppkommer, samt straffpåföljden för den, som ej hjälper till att släcka dylik eld.

De straffbestämmelser, som här äro gifna, äro dock bestämda i en tid, då dels skogen icke hade det värde, som den nu har, och dels penningen hade ett betydligt större värde än nu. En hel del af dessa bestämmelser måste därför anses vara föråldrade och motsvara icke de bestämmelser, som i nyare tider gifvits, exempelvis i städers och större samhällens brandordningar, hvilka bestämma ganska höga viten för den, som försummar den allmänt medborgerliga pligten att biträda vid släckning af vådeld.

Erfarenheten har ock, särskildt under förra årets torra sommar, visat, att betydliga värderika skogsmarker förstörts såväl för staten som enskilda, derigenom att erforderlig skyndsamhet icke iakttagits vid försöket att dämpa elden i dess början, och förlusten för vårt land genom förra sommarens stora skogseldar kan helt säkert uppskattas i hundratusentals, för att icke säga milliontals kronor.

Det synes därför vara oundgängligen nödvändigt, att lagstiftningen ingriper på detta område och gifver bestämmelser, som verka kraftigare än de nu gällande, hvilka — såsom det, att underlåtenhet att skynda till släckning straffas med tio dalers böter; att den, som

nedlägger budkafle, bötar tio daler; att den, som blir alldeles borta, bötar fem daler; och att den, som kommer för sent eller aflägsnar sig utan lof, bötar tre daler — i vår tid med dess höga arbetsförtjenster icke alls afskräcka från underlåtenhet, vårdslöshet eller trilska.

Jag får därför värdsamt hemställa,

att Riksdagen ville i skrifvelse anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till förändrade skärpta bestämmelser om straffpåföljd för den, som underlåter att inställa sig vid och biträda med släckning af skogseld.

Stockholm den 22 januari 1902.

Oswald Emthén.

I motionen instämna:

Joh. Er. Nordin.

Carl Jansson
i Edsbäcken.

Elof Biesert

S. M. Olsson,
Sörnäs.
